

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7CdoR/6/2023
Identifikačné číslo spisu: 7219202583
Dátum vydania rozhodnutia: 29.11.2023
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2023:7219202583.1

UZNESENIE

K. súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky (matky) X.. J. S., narodená XX. U. XXXX, S., H. X, zastúpená advokátkou JUDr. Jolana Fuchsová PhD.. Košice, Štúrova 20, odporcovi (otcovi) X.. V. S., narodený XX. Q. XXXX, S., V. XX zastúpený advokátkou Mgr. Stanislava Liptáková, Košice, Rozvojová 2, v konaní o rozvod manželstva a úpravu pomerov k mal. X. narodenom 23. novembra 2016, bývajúcemu s matkou, zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice na čas po rozvode manželstva, o dovolaní odporcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 23. novembra 2022 č. k. 8CoP/95/2022-1233, takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 23. novembra 2022 č. k. 8CoP/95/2022-1233 vo výroku IV., ktorým odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku IX. tak, že návrh otca zamietol a v r a c i a vec príslušnému krajskému súdu na ďalšie konanie.

Vo zvyšku dovolanie o d m i e t a.

Odôvodnenie

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Košiciach (ďalej len „odvolací súd“) - výrokom II. zmenil rozsudok Okresného súdu Michalovce (č.k. 23P/219/2019-857 z 07. decembra 2021 ďalej len „súd prvej inštancie“) v spojení s opravným uznesením č.k. 23P/219/2019-930 z 03. februára 2022 v odvolaní napadnutých výrokoch IV., V. a VI. tak, že : „upravuje styk otca s mal. X. každý párný týždeň v kalendárnom roku v čase od piatka od 17.00 hod. do nedele do 18.00 hod., každý nepárny týždeň v stredu od 16.00 hod. do 19.00 hod., počas Vianoc dňa 24.12. od 10.00 hod. do 16.00 hod., v párnom roku od 26.12. od 10.00 hod. do 28.12. do 18.00 hod., v nepárnom roku od 1.1. od 10.00 hod. do 3.1. do 18.00 hod., na Veľkonočný piatok a Veľkonočný pondelok od 10.00 hod. do 18.00 hod. s tým, že otec je oprávnený prevziať maloleté dieťa v čase určenom pre začiatok styku od matky v mieste jej bydliska a je povinný maloleté dieťa v čase určenom pre koniec styku odovzdať matke v mieste jej bydliska. Matka je povinná maloleté dieťa na styk riadne pripraviť“. Odvolací súd výrokom IV. zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku IX. (týkajúci sa oprávnenia otca komunikovať s maloletým prostredníctvom video hovoru) tak, že návrh otca zamietla a výrokom V. odvolací súd zrušil

rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku XII (podľa ktorého bol rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch II.,IV. a VI. vykonateľný doručením). Výrok I., ktorým bol potvrdený výrok X. súdu prvej inštancie o výživnom na maloletého nie je predmetom dovolacieho konania.

2. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že je v najlepšom záujme maloletého, aby bol zverený do osobnej starostlivosti matky a vzhľadom na aktuálny stav určil, že striedavá starostlivosť je aktuálne pre neho nevhodná. Z tohto dôvodu upravil styk maloletého s otcom, ktorých vzťah bol hodnotený ako pozitívny, a preto je v záujme maloletého, aby ako aj otca, aby mali možnosť prežívať okamihy spojené s odovzdaním a prevzatím dieťaťa v školskom zariadení. Keďže otec maloletého namietal nedostatočné podávanie informácií zo strany matky o zdravotnom stave dieťaťa, vyšetreniach a iných podstatných náležitostiach, upravil súd matke povinnosť informovať otca o uvedených skutočnostiach. Komunikáciu otca s dieťaťom cez videohovor považoval súd prvej inštancie za bežnú súčasť života dieťaťa, keďže rodičia sa bez rozhodnutia súdu nedokážu samostatne dohodnúť takmer na žiadnej otázke. Súd upravil predbežnú vykonateľnosť niektorých výrokov na základe zistenia znalkyne, že dieťa aktuálne po otcovi viac túži, prispieva to k jeho zdravému vývinu a teda styk otca s dieťaťom je potrebné realizovať čím skôr, inak je podľa názoru súdu daná hrozba značnej ujmy vo väčšom rozsahu než doposiaľ.

3. Odvolací súd nepovažoval za opodstatnené, aby dochádzalo k prevzatiu dieťaťa otcom z predškolského zariadenia s prihliadnutím aj na nedodržiavanie určeného času jeho prevzatia a z toho plynúce nezhody rodičov, aby prevzatie prebiehalo v uvoľnenej atmosfére bez negatívnych emócií. Vzhľadom na takto zistený skutočný stav vecí dospel odvolací súd k presvedčeniu, že bežná úprava styku otca s maloletým nateraz poskytuje otcovi dostatočný priestor na to, aby sa mohol podieľať na výchove maloletého a prehlbovať ich vzájomný vzťah do takej miery, aby sa postupne mohol začať rozširovať. Zmenu informovania otca vždy do 30. dňa v mesiaci považoval za dostatočnú, nakoľko nič rodičom nebráni, aby sa informovali navzájom a súčasne zverením dieťaťa do starostlivosti jedného z rodičov nezanikajú práva a povinnosti druhého rodiča, teda ani právo na informácie o svojom maloletom dieťati. Pokiaľ jeden z rodičov nie je rozhodnutím súdu obmedzený v rodičovských právach alebo úplne pozbavený rodičovských práv, je oprávnený od akejkoľvek inštitúcie žiadať informácie o svojom maloletom dieťati. K právu komunikovať otca s dieťaťom prostredníctvom videohovoru nepovažuje za optimálny, keďže má otec zabezpečený pravidelný kontakt.

4. Proti tomuto rozsudku podal otec maloletého včas dovolanie z dôvodu uvedeného v § 420 písm. f) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Súd nenariadil pojednávanie a nevykonal dokazovanie, aj keď dospel k iným skutkovým zisteniam, a to s poukazom na § 383, § 384 ods. 1, § 385 ods. 1 CSP, ako aj § 68 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“), ako napríklad styk s maloletým, videohovory, predbežná vykonateľnosť niektorých výrokov a podobne. Odvolací súd v podstatnej miere opomenul novoty. Jednou z nich bola aj predbežná vykonateľnosť vybraných výrokov rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorými bol upravený styk s maloletým, pričom tieto odvolací súd opomenul. Podľa neho súd prvej inštancie skutkovo ustálil, že videohovory sú bežnou súčasťou života dieťaťa, následne odvolací súd zmenil skutkový stav bez nariadenia pojednávania. Preto považuje rozhodnutie za nedostatočne odôvodnené a nepreskúmateľné.

5. Navrhovateľka uviedla, že rozhodnutie o predbežnej vykonateľnosti nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, a preto je dovolanie voči predmetnému výroku podľa § 420 CSP neprípustné a súčasne sa stotožňuje s odôvodnením odvolacieho súdu. Ani znalkyňa nezmienila potrebu urýchleného rozšírenia ich styku pre zabránenie negatívneho dopadu na vývin dieťaťa. Odvolací súd nedospel k iným skutkovým zisteniam, ako súd prvej inštancie, ale k inému právnomu posúdeniu. Rovnako dovolateľ neuviedol žiadne konkrétne dôkazy, ktoré mal podľa neho vykonať odvolací súd a nevykonal ich vo vzťahu k napadnutým výrokom. Odvolací súd zrejme vychádzal aj zo záverov znaleckého posudku, potreby stabilizácie maloletého a jeho obsedantnú symptomatiku. Ide o skutočnosti, ktoré vyplynuli z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie. Zmenu styku cez prázdniny považuje rovnako za právne a nie skutkové posúdenie. Aj počas prázdnin bude platiť bežná úprava styku, keďže neexistuje osobitná úprava. Z týchto dôvodov nevidí potrebu na nariadenie

pojednávania, ktorej sa dovolateľ domáhal a rozhodnutie považuje za dostatočne odôvodnené. Styk otca bol oproti neodkladnej úprave rozšírený, a preto nemožno hovoriť o prekvapivosti rozhodnutia, keďže otec rozšírenie styku očakával a aj k nemu došlo. Jediná novota, ktorú odvolací súd zohľadnil bola skutočnosť o nedodržiavaní času preberania maloletého z materskej školy, ktorá vyplynula z podaní oboch účastníkov. Zmena miesta preberania bola odôvodnená primárnou zodpovednosťou matky za odovzdanie dieťaťa. Inštitút dištančnej potreby sa využíva v iných situáciách, keď neexistuje priamy kontakt rodiča s dieťaťom alebo keď majú vzdialené bydliská. Záverom konštatovala neprípustnosť a nepôvodnosť dovolania a požadovala náhradu trov dovolacieho konania.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že odporca dovolanie podal v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP), strana sporu bola zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), viazaný dovolacími dôvodmi (§ 440 CSP) najvyšší súd rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil (§ 449 ods. 1 CSP) vo výroku IV., ktorým odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku IX. (týkajúci sa oprávnenie otca komunikovať s maloletým prostredníctvom video hovoru) a vrátil vec príslušnému krajskému súdu na ďalšie konanie, vo zvyšku dovolanie podľa § 447, písm. f) dovolanie odmietol.

Dovolanie podľa § 420 písm. f) CSP

7. Podľa § 420 písm. f) CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Dovolateľ namietal nenariadenie pojednávania aj pri predložení nových skutočností, zmenu skutkového stavu v rozpore s § 383 CSP, nesprávne uvádzanie aktuálnej úpravy styku s maloletým, zmenu skutkového stavu spojeného s videohovormi bez nariadenia pojednávania, nedostatočné odôvodnené a nepreskúmateľné rozhodnutie odvolacieho súdu.

9. Podľa § 68 CMP odvolací súd dokazovanie zopakuje alebo doplní, ak to pre zistenie skutočného stavu veci považuje za potrebné.

10. S opomenutím časti novôt sa odvolací súd vysporiadal v bode 56 odôvodnenia svojho rozhodnutia: „Odvolací súd si pozorne prečítal rozsiahle vyjadrenia a podania nielen právnych zástupcov účastníkov, ale aj samotných rodičov, a zdôrazňuje, že súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale iba na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Z podaných návrhov a vyjadrení rodičov, ktoré produkovali aj v odvolacom konaní, je zrejmé, že usilujú o také rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré by bolo v súlade s ich názorom a predstavami.“

11. Dovolací súd konštatuje, že odvolací súd oproti súdu prvej inštancie neupravil možnosť kontaktu otca s dieťaťom prostredníctvom videohovoru, bez uvedenia dostatočného odôvodnenia. V ďalšom konaní je potrebné doplniť dokazovania, k tejto otázke. Video hovor nemá nahrádzať osobný styk otca s dieťaťom, ale má byť doplnkovou krátkou formou osobného kontaktu v rozsahu niekoľkých minút.

12. Z odôvodnenia rozhodnutia ostatných výrokov odvolacieho súdu, ako aj súdu prvej inštancie nevyplýva nepresvedčivosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Obsah spisu nedáva podklad pre záver, že odvolací súd svoje rozhodnutie dostatočne a náležite neodôvodnil, a že pri rozhodovaní nezohľadnil odvolaciu argumentáciu dovolateľa.

13. Odvolací súd v bode 40 odôvodnenia svojho rozhodnutia sa dostatočne vysporiadal z dôvodmi pre

zrušenie predbežnej vykonateľnosti vybraných výrokov, keď uviedol: „Z obsahu spisu vyplýva, že súd vo veci meritorne rozhodol rozsudkom dňa 7.12.2021, ktorým upravil rodičovské práva a povinnosti k mal. dieťaťu. V odôvodnení rozhodnutia (bod 53.) uviedol, že je potrebné čím skôr začať realizovať bežný styk otca s maloletým dieťaťom v zmysle uvedeného rozhodnutia. Napriek uvedenej úvahe súdu prvej inštancie, má odvolací súd za to, že nebolo potrebné pristúpiť k vysloveniu predbežnej vykonateľnosti uvedených výrokov, nakoľko kontakt otca s maloletým dieťaťom bol pravidelne realizovaný a na uvedenom nič nemení ani fakt, že to bolo na základe neodkladného opatrenia. Napokon z odôvodnenia nie je jasné ani odvolaciemu súdu, z akého dôvodu vyslovil vykonateľnosť aj výroku II., ktorý odvolaním napadnutý nebol. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd rozsudok v napadnutom výroku XII. zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. d/ CSP, nakoľko nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré rozhodol, neexistovali.“ Preto nemožno súhlasiť s názorom dovolateľa o nevysporiadaní sa so zrušením predbežnej vykonateľnosti. Okrem toho, odvolací súd ani v tejto časti svojho rozhodnutia nemenil skutkový stav, ale vychádzal zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie, ktorý rozdielne právne posúdil. Odhliadnuc od toho, dovolací súd pripomína, že rozhodnutie o predbežnej vykonateľnosti nie je rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí. Z tohto dôvodu nie je v zmysle § 420 CSP dovolanie vo výroku o predbežnej vykonateľnosti ani prípustné.

14. Rovnako je potrebné konštatovať, že odvolací súd dostatočne odôvodnil z akých dôvodov pristúpil ku zmene úpravy styku otca s maloletým, a to konkrétne v bodoch 34 a 35 odôvodnenia svojho rozhodnutia. Zmyslom odôvodnenia nie je uvádzať dopodrobna všetky skutočnosti a možnosti, ktoré v danom prípade existujú. Odvolací súd správne poukázal na tie skutočnosti, ktoré považoval za zásadné a dôležité a následne nimi náležite odôvodnil svoje rozhodnutie. Rozhodnutie je preto konzistentné a nemožno konštatovať ani o porušení práva na predvídateľnosť rozhodnutia.

15. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.